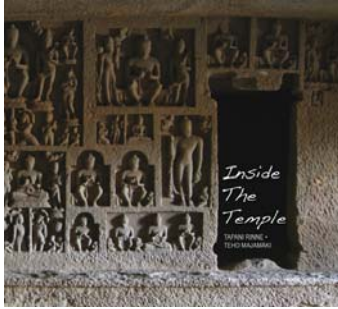

TAPANI RINNE & TEHO MAJAMÄKI: Inside The Temple**Rockadillo Records ZENCD 2138****Virallinen julkaisupäivä: 25.5.2011**

Pitkän linjan muusikot ja tahoillaan useissa yhteyksissä menestyneet virtuoosit **Tapani Rinne** ja **Teho Majamäki** päätyivät tekemään musiikkia yhdessä, kun Teho kertoi Tapanille huikeista akustisista tiloista, joita hän oli kohdannut matkoillaan Intiassa. Kaverukset pakkasivat äänityslaitteistonsa ja suuntasivat äänittämään tuhansia vuosia vanhoihin temppeleihin ja luoliin. Matkan tuloksena syntyi albumillinen rauhallista, pelkistettyä ja kaunista musiikkia, jolla on täysin oma sointinsa.

– Vuosina 2004–2006 elämässäni oli vaihe jossa kuljin elämän virran johdattamana maailmalla, ensin Tansaniassa ja sitten Intiassa, Teho Majamäki kertoo.

– Tansaniassa opetin ja opettelin soitinten valmistusta luonnon materiaaleista. Minulle tärkeimmäksi muodostui soundiltaan hyvin maanläheinen, savinen ruukku nimeltään udu-rumpu. Intiassa otin sikäläisistä instrumenteista käyttöni santoorin, joka on kapuloilla soitettava kielisoitin. Palattuani Suomeen 2006 aloin kehittää ideaa äänittää noita soittimia Intian temppeleissä ja luolissa, joihin olin tutustunut. Kutsuin mukaani Tapanin, jonka kanssa olin tehnyt yhteistyötä mm. soittamalla lyömäsoittimia RinneRadiossa. Tiesin Tapanin herkän ja meditatiivisen puolen muusikkona, ja ajattelin sen pääsevän luolissa omimpaan muotoonsa, Teho jatkaa projektin synnystä.

– On aivan oma juttunsa ottaa kengät pois, astua temppeliin tai pyhään luolaan, soittaa ja kuunnella sen akustiikkaa. Sitä tunnetta ei saa aikaan studiossa kaikulaitteen avulla, sanoo Tapani Rinne.

– Me soitimme tilaa, sen omaa akustiikkaa. Äänityksiin ei lisätty mitään eikä päällekkäisiä äänityksiä tehty.

Puhallinsoittaja Tapani Rinne on kulkenut omaa tietään jazzin, elektronisen musiikin ja maailmanmusiikin välimaastossa. Hänen luotsaamansa RinneRadio on pysynyt uutta luovassa liikkeessä jo lähes 25 vuoden ajan. Rinne tunnetaan myös yhteistyöstään joikaaja Wimpe Saaren kanssa. Se tuotti juuri Wimmen albumin *Mun säveltäjä*- ja sovittajatyöryhmälle Teosto-palkinnon.

Lyömäsoittaja Teho Majamäki on tullut suurelle yleisölle tunnetuksi etenkin Ismo Alanko Teholla -kokoontuotoksella, jossa Majamäki ja Alanko loitivat kahden miehen voimin hämmästyttävän laajan äänimaiseman.

– Tehossa viehättää hänen energiansa ja heittäytymisensä asioihin täysillä. Laaja kokemus klassisesta musiikista punkin kautta maailmanmusiikkiin kuuluu ja näkyy positiivisena asenteena ja avarakatseisuutena kaikessa miehen tekemisessä, Tapani kuvailee soittokumppaniaan.

Levyn instrumentit ovat: Tapani Rinne: es-klarineti, bassoklarineti, Teho Majamäki: udu, santoor
Albumin kappaleista miehet ovat säveltäneet yhdessä kolme, Rinne neljä ja Majamäki kaksi.

Duo esiintyy kierrätyskauppa Globe Hopen uuden myymälän avajaisissa Helsingissä 25.toukokuuta, Sinebrychoffin taidemuseon näyttelyavajaisissa 8. kesäkuuta, Barcelonassa 30. kesäkuuta, Viron Saarenmaalla 9. heinäkuuta, Alkumeri-tapahtumassa Turussa elokuussa, Surpass Festivaaleilla Espanjassa 3. syyskuuta ja Espoon Selloalissa 26. lokakuuta.

www.rinnemajamaki.com

Lisätiedot, haastattelu- ja kuvapyynnöt: Rockadillo Records / Tapio Korjus & Aapo Hellman
tapio@rockadillo.fi, aapo@rockadillo.fi www.rockadillo.fi

Jakelu: Supersounds Music

Tapani Rinne ja Teho Majamäki Intiassa

Tutkimusmatka ääneen, aikaan ja tilaan

Ennen ajanlaskumme alkua buddhalaiset munkit alkoivat kaivaa luolia Mumbain länsipuolisiin laavakivikallioihin Intiassa. Noin tuhannen vuoden aikana kaivettiin yli sata luolaa, joista suurinta koristaa yli seitsemän metrin korkuinen Buddhan patsas ja 34 koristeellista kivipilaria.

Kanherin luolat tehtiin buddhalaisia rituaaleja ja meditaatiota varten, ja ne ovat erikoisia paitsi visuaalisesti, myös akustisesti. ”Kaiut niissä ovat pitkiä ja selkeitä, ja useimmiten luolalle on ominaista myös tietty sävellaji, joka soi tilassa parhaiten”, kertovat Tapani Rinne ja Teho Majamäki. He tekivät äänityksiä Kanherin luolissa vuonna 2008.

Teho Majamäen aiemmat matkat Intiassa ja kokemukset akustisista tiloista antoivat ajatuksen yhteisestä äänitysmatkasta, ja viikon aikana miehet äänittivät materiaalia kolmessa paikassa: Raigad Fortin temppelissä sekä Kanherin ja Panhalekajin luolissa.

Intiassa syntyi musiikkia, jota ei olisi syntynyt missään muualla. ”On aivan oma juttunsa ottaa kengät pois, astua temppeliin tai pyhään luolaan, soittaa ja kuunnella sen akustiikkaa. Sitä tunnetta ei saa aikaan studiossa kaikulaitteen avulla”, sanoo Tapani Rinne. ”Me soitimme tilaa, sen omaa akustiikkaa. Äänityksiin ei lisätty mitään eikä päällekkäisäänityksiä tehty.”

”Ympäristön äänien paljous oli aluksi pieni shokki, kun äänityksiä alettiin kuunnella matkan jälkeen”, miehet kertovat. ”Olimme etukäteen ajatelleet hiljaisessa, hyvässä akustiikassa äänittyä materiaalia, jossa ehkä sirittää hieman sirkkoja taustalla, mutta todellisuus oli jotakin muuta. Aivan kuten tilan akustiikasta, myös ympäristön äänistä tuli osa musiikkia. Musiikki alkoi reagoida sekä tilaan että ympäristöön. Ne kaikki alkoivat elää yhdessä.”

”Kuten musiikki, myös muutkin asiat olivat alituisessa muutoksen tilassa. Ennakkosuunnitelmat muuttuivat ja vaativat keksimään vaihtoehtoja, uusia näkökulmia, uusia ratkaisuja. Huomasimme, että hedelmällisintä oli hyväksyä tosiasiat, suhtautua muutokseen positiivisesti ja elää hetkessä”, sanoo Teho Majamäki. ”Se on Intiaa.”

Teksti: Jukka Mikkola

Jukka Mikkolan teksti kokonaisuudessaan on osoitteessa www.rinnemajamaki.com